SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2011/99/EU

ze dne 13. prosince 2011

o evropském ochranném příkazu

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 82 odst. 1 písm. a) a d) této smlouvy,

s ohledem na podnět Belgického království, Bulharské republiky, Estonské republiky, Španělského království, Francouzské republiky, Italské republiky, Maďarské republiky, Polské republiky, Portugalské republiky, Rumunska, Finské republiky a Švédského království,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem [1],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropská unie si stanovila za cíl zachovat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva.

(2) Podle čl. 82 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU") je justiční spolupráce v trestních věcech v Unii založena na zásadě vzájemného uznávání rozsudků a soudních rozhodnutí.

(3) Podle Stockholmského programu – otevřená a bezpečná Evropa, která slouží svým občanům a chrání je [2], by vzájemné uznávání mělo být rozšířeno na všechny druhy rozsudků a soudních rozhodnutí, které mohou být v závislosti na právním systému buď trestní, nebo správní povahy. Program dále vyzývá Komisi a členské státy, aby posoudily, jak zlepšit právní předpisy a opatření zaměřená na praktickou podporu ochrany obětí. Uvedený program rovněž stanoví, že by obětem trestného činu mohla být nabídnuta zvláštní ochranná opatření, která by měla být účinná v rámci celé Unie. Tato směrnice je součástí soudržného a komplexního souboru opatření v oblasti práv obětí.

(4) V usnesení Evropského parlamentu ze dne 26. listopadu 2009 o odstranění násilí páchaného na ženách se členské státy vyzývají, aby zlepšily své vnitrostátní právní předpisy a politiky zaměřené proti všem formám násilí páchaného na ženách a aby zahájily kroky k boji proti příčinám tohoto násilí, zejména prostřednictvím preventivních akcí, a dále se Unie vyzývá, aby všem obětem násilí zaručila právo na pomoc a podporu. Usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. února 2010 o rovnosti žen a mužů v Evropské unii – 2009 podporuje návrh na zavedení evropského příkazu k ochraně obětí.

(5) Rada ve svém usnesení ze dne 10. června 2011 o plánu posílení práv a ochrany obětí, zejména v trestním řízení, uvedla, že je na úrovni Unie třeba podniknout kroky za účelem posílení práv a ochrany obětí trestných činů, a vyzvala Komisi, aby za tímto účelem předložila příslušné návrhy. V tomto rámci by měl být vytvořen mechanismus k zajištění vzájemného uznávání mezi členskými státy rozhodnutí o ochranných opatřeních pro oběti trestných činů. V souladu s uvedeným usnesením by měla být tato směrnice, která se týká vzájemného uznávání ochranných opatřeních přijatých v trestních věcech, doplněna vhodným mechanismem upravujícím opatření přijímaná v občanských věcech.

(6) Ve společném prostoru práva bez vnitřních hranic je nezbytné zajistit, aby ochrana poskytovaná fyzické osobě v jednom členském státě byla zachována

[1] Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2010 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 24. listopadu 2011 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Postoj Evropského parlamentu ze dne 13. prosince 2011 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

[2] Úř. věst. C 115, 4.5.2010, s. 1.

a pokračovala rovněž v jakémkoli jiném členském státě, do nějž se dotyčná osoba přestěhuje nebo přestěhovala. Také by mělo být zajištěno, aby oprávněný výkon práva občanů Unie svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států v souladu s čl. 3 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU") a článkem 21 Smlouvy o fungování EU nevedl ke ztrátě jejich ochrany.

(7) Za účelem dosažení těchto cílů by tato směrnice měla stanovit pravidla, na jejichž základě je možné rozšířit ochranu vyplývající z určitých ochranných opatření přijatých podle práva jednoho členského státu (dále jen „vydávající stát") i na další členský stát, v němž se chráněná osoba rozhodne pobývat nebo se zdržovat (dále jen „vykonávající stát").

(8) Tato směrnice zohledňuje rozdílné právní tradice členských států i skutečnost, že účinnou ochranu je možné zajistit prostřednictvím ochranných příkazů vydaných jinými orgány než trestními soudy. Tato směrnice nezakládá povinnost změnit vnitrostátní systémy přijímání ochranných opatření, ani nezakládá povinnost zavést trestněprávní systém pro vykonávání evropského ochranného příkazu nebo takový systém za tímto účelem pozměnit.

(9) Tato směrnice se použije na ochranná opatření, která mají konkrétně za cíl chránit určité osoby proti trestnému činu jiné osoby, který může jakýmkoli způsobem ohrozit život, tělesnou, duševní a sexuální integritu dané osoby, například prostřednictvím předcházení jakékoli formě obtěžování, jakož i proti činu, který může ohrozit důstojnost nebo osobní svobodu, například prostřednictvím předcházení únosům, nebezpečnému pronásledování (tzv. stalking) a jiným formám nepřímého nátlaku, a která mají za cíl předcházet novému trestnému jednání či zmírnit dopady předchozího trestného jednání. Tato osobní práva chráněné osoby odpovídají úrovni základních hodnot uznávaných a dodržovaných ve všech členských státech. Členský stát však není povinen vydat evropský ochranný příkaz na základě trestního opatření, které neslouží konkrétně k ochraně osoby, ale slouží primárně k jiným účelům, například za účelem společenské rehabilitace pachatele. Je třeba zdůraznit, že tato směrnice se vztahuje na ochranná opatření, která mají za cíl chránit všechny oběti, a nikoli pouze oběti násilí páchaného na základě příslušnosti k pohlaví, přičemž se zohlední zvláštní povaha každého spáchaného trestného činu.

(10) Tato směrnice se vztahuje na ochranná opatření v trestních věcech, a nevztahuje se proto na ochranná opatření ve věcech občanských. K výkonu ochranného opatření v souladu s touto směrnicí není nezbytné, aby byl spáchaný trestný čin stanoven pravomocným rozhodnutím. Nezáleží ani na tom, zda je orgán, který ochranné opatření přijal, orgánem trestněprávní, správní či občanskoprávní povahy. Tato směrnice neukládá členským státům povinnost, aby změnily své vnitrostátní právní předpisy tak, aby byly schopny přijímat ochranná opatření v rámci trestního řízení.

(11) Tato směrnice se má vztahovat na ochranná opatření přijatá ve prospěch obětí nebo možných obětí trestných činů. Tato směrnice by se proto neměla vztahovat na opatření přijatá za účelem ochrany svědků.

(12) Je-li ochranné opatření podle této směrnice přijato na ochranu příbuzného hlavní chráněné osoby, může být požádáno o vydání evropského ochranného příkazu a evropský ochranný příkaz může být vydán ve vztahu k tomuto příbuznému, pokud jsou splněny podmínky stanovené v této směrnici.

(13) Každá žádost o vydání evropského ochranného příkazu by měla být posouzena dostatečně rychle s ohledem na bližší okolnosti případu včetně naléhavosti, předpokládaného data příjezdu chráněné osoby na území vykonávajícího státu a, pokud je to možné, s ohledem na míru ohrožení chráněné osoby.

(14) Mají-li být chráněné osobě nebo osobě, která představuje nebezpečí, sdělovány informace podle této směrnice, měly by být tyto informace případně zároveň poskytnuty opatrovníkovi nebo zástupci dotčené osoby. Současně je nutné důsledně zohledňovat skutečnost, že chráněná osoba, osoba, která představuje nebezpečí, opatrovník nebo zástupce pro řízení musí obdržet informace podle této směrnice v jazyce, kterému rozumí.

(15) V řízeních o vydání a uznání evropského ochranného příkazu by příslušné orgány měly náležitě zohledňovat potřeby obětí, a to zejména zvláště zranitelných osob, jako jsou nezletilí nebo zdravotně postižené osoby.

(16) Pro použití této směrnice může být ochranné opatření uloženo na základě rozsudku ve smyslu rámcového rozhodnutí Rady 2008/947/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozsudky a rozhodnutí o probaci za účelem dohledu nad probačními opatřeními a alternativními tresty [1], nebo na základě rozhodnutí o opatřeních dohledu ve

[1] Úř. věst. L 337, 16.12.2008, s. 102.

smyslu rámcového rozhodnutí Rady 2009/829/SVV ze dne 23. října 2009 o uplatnění zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie ([1]). Bylo-li rozhodnutí přijato ve vydávajícím státě na základě jednoho z uvedených rámcových rozhodnutí, mělo by následovat příslušné řízení o uznání ve vykonávajícím státě. Tím by však neměla být vyloučena možnost postoupení evropského ochranného příkazu do jiného členského státu, než je stát vykonávající rozhodnutí, založená na uvedených rámcových rozhodnutích.

(17) V souladu s článkem 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a s čl. 47 druhým pododstavcem Listiny základních práv Evropské unie by osoba, která představuje nebezpečí, měla buď v průběhu řízení vedoucího k přijetí ochranného opatření nebo před vydáním evropského ochranného příkazu mít možnost být slyšena a podat proti ochrannému opatření opravný prostředek.

(18) Aby se předešlo spáchání trestného činu proti oběti ve vykonávajícím státě, měl by uvedený stát mít právní prostředky pro uznání rozhodnutí ve prospěch oběti, které bylo předtím přijato ve vydávajícím státě, a zároveň by se mělo zabránit tomu, aby oběť musela ve vykonávajícím státě zahájit nové řízení nebo znovu předkládat důkazní prostředky, jako by rozhodnutí ve vydávajícím státě nebylo přijato. Uznání evropského ochranného příkazu vykonávajícím státem znamená mimo jiné, že příslušný orgán uvedeného státu, s výhradou omezení uvedených v této směrnici, přijme existenci a platnost ochranného opatření přijatého ve vydávajícím státě, uzná faktickou situaci popsanou v evropském ochranném příkazu a souhlasí, že ochrana by měla být poskytnuta a její poskytování by mělo pokračovat v souladu s jeho vnitrostátním právem.

(19) Tato směrnice obsahuje úplný seznam zákazů a omezení, které, jsou-li uloženy ve vydávajícím státě a obsaženy v evropském ochranném příkazu, by měly být uznány a vykonány ve vykonávajícím státě, s výhradou omezení stanovených v této směrnici. Umožňuje-li to vnitrostátní právo, lze na vnitrostátní úrovni přijímat další ochranná opatření, jako je povinnost osoby, která představuje nebezpečí, zdržovat se na určeném místě. Vydávající stát může tato opatření uložit v řízení, jehož výsledkem je přijetí některého ochranného opatření, které podle této směrnice může být základem evropského ochranného příkazu.

(20) Jelikož jsou ve členských státech k přijímání a výkonu ochranných opatření příslušné různé druhy orgánů (občanskoprávní, trestněprávní či správní), je vhodné poskytnout v rámci této směrnice vysokou úroveň flexibility v mechanismu spolupráce mezi členskými státy. Příslušný orgán ve vykonávajícím státě proto nemusí ve všech případech přijmout stejné ochranné opatření, jako bylo přijato ve vydávajícím státě, a může do určité míry uvážit přijetí jakéhokoli opatření, které v obdobné situaci shledává vhodným a přiměřeným podle svého vnitrostátního práva, aby byla chráněné osobě poskytnuta pokračující ochrana s ohledem na ochranné opatření přijaté ve vydávajícím státě, jak je popsané v evropském ochranném příkazu.

(21) Zákazy nebo omezení, na které se tato směrnice použije, zahrnují mimo jiné opatření zaměřená na omezení osobních kontaktů či kontaktů na dálku mezi chráněnou osobou a osobou, která představuje nebezpečí, například uložením určitých podmínek pro tyto kontakty nebo uložením omezení ohledně obsahu komunikace.

(22) Příslušný orgán vykonávajícího státu by měl informovat osobu, která představuje nebezpečí, příslušný orgán vydávajícího státu a chráněnou osobu o jakémkoli opatření přijatém na základě evropského ochranného příkazu. Při oznámení osobě, která představuje nebezpečí, by měl být řádně zohledněn zájem chráněné osoby na tom, aby nebyla odhalena její adresa nebo jiné kontaktní údaje. Takové údaje by měly být z oznámení vyloučeny, pokud nejsou adresa či jiné kontaktní údaje zahrnuty v zákazu nebo omezení uloženém jako opatření výkonu osobě, která představuje nebezpečí.

(23) Pokud příslušný orgán ve vydávajícím státě odvolá evropský ochranný příkaz, měl by příslušný orgán ve vykonávajícím státě přerušit opatření, která přijal za účelem výkonu evropského ochranného příkazu, přičemž se rozumí, že příslušný orgán vykonávajícího státu může nezávisle a v souladu se svým vnitrostátním právem přijmout jakékoli ochranné opatření podle svých vnitrostátních právních předpisů s cílem chránit dotčenou osobu.

(24) Vzhledem k tomu, že se tato směrnice zabývá situací, kdy se chráněná osoba přestěhuje do jiného členského státu, vydání či výkon evropského ochranného příkazu by nemělo zahrnovat jakékoli přenesení pravomocí týkajících se hlavních, odložených, alternativních, podmíněných nebo vedlejších trestů nebo bezpečnostních opatření uložených osobě, která představuje nebezpečí, na vykonávající stát, pokud tato osoba i nadále pobývá ve státě, který ochranné opatření přijal.

(25) Tam, kde je to vhodné, by mělo být možné použít elektronické prostředky s cílem uvést v souladu s vnitrostátními právními předpisy a postupy do praxe opatření přijatá na základě této směrnice.

([1]) Úř. věst. L 294, 11.11.2009, s. 20.

(26) V rámci spolupráce mezi orgány zapojenými do zajištění ochrany chráněné osoby by měl příslušný orgán vykonávajícího státu sdělit příslušnému orgánu vydávajícího státu jakékoli porušení opatření přijatých ve vykonávajícím státě za účelem výkonu evropského ochranného příkazu. Toto sdělení by mělo umožnit příslušnému orgánu vydávajícího státu urychleně rozhodnout o jakékoli vhodné reakci ohledně ochranného opatření uloženého v jeho státě vůči osobě, která představuje nebezpečí. Taková reakce může zahrnovat, je-li to vhodné, uložení trestu odnětí svobody namísto opatření nezahrnujícího odnětí svobody, které bylo původně přijato například jako alternativa k předběžnému zadržení nebo jako důsledek podmíněného trestu. Rozumí se, že takové rozhodnutí, jelikož neukládá trest *ex novo* ve vztahu k novému trestnému činu, není v rozporu s možností, že vykonávající stát případně uloží sankce v případě porušení opatření přijatých za účelem výkonu evropského ochranného příkazu.

(27) Vzhledem k různým právním tradicím členských států, pokud by v případě obdobném faktické situaci popsané v evropském ochranném příkazu nebylo ve vykonávajícím státě k dispozici žádné ochranné opatření, měl by příslušný orgán vykonávajícího státu podat příslušnému orgánu vydávajícího státu zprávu o jakémkoli porušení ochranného opatření uvedeného v evropském ochranném příkazu, které je mu známo.

(28) V zájmu hladkého uplatňování této směrnice v každém jednotlivém případě by příslušné orgány vydávajícího a vykonávajícího státu měly vykonávat své pravomoci v souladu s touto směrnicí a s ohledem na zásadu *ne bis in idem*.

(29) Od chráněné osoby by nemělo být vyžadováno, aby hradila náklady související s uznáním evropského ochranného příkazu, které jsou nepřiměřené ve srovnání s obdobným vnitrostátním případem. Členské státy by měly při uplatňování této směrnice zajistit, aby chráněná osoba nebyla povinna po uznání evropského ochranného příkazu zahájit další vnitrostátní řízení, aby od příslušného orgánu vykonávajícího státu získala, jakožto přímý důsledek tohoto uznání, rozhodnutí o přijetí jakéhokoli opatření, které by bylo podle jeho vnitrostátního práva v obdobném případě dostupné pro zajištění ochrany chráněné osoby.

(30) S ohledem na zásadu vzájemného uznávání, ze které tato směrnice vychází, by členské státy měly při uplatňování této směrnice podporovat v nejvyšší možné míře přímý kontakt mezi příslušnými orgány.

(31) Aniž je dotčena nezávislost justice a rozdíly v její organizaci v rámci Unie, členské státy by měly případně od osob odpovědných za odbornou přípravu soudců, státních zástupců, příslušníků policie a soudních úředníků zapojených do řízení směřujícího k vydání nebo uznání evropského ochranného příkazu vyžadovat, aby zajistily náležitou odbornou přípravu, pokud jde o cíle této směrnice.

(32) Členské státy by měly v zájmu snazšího hodnocení uplatňování této směrnice předávat Komisi příslušné údaje týkající se uplatňování vnitrostátních postupů ve věci evropského ochranného příkazu, a to alespoň počet žádostí o vydání evropského ochranného příkazu a počet vydaných nebo uznaných příkazů. Pro tyto účely by byly užitečné i další údaje, například o povaze dotčených trestných činů.

(33) Tato směrnice by měla přispět k ochraně osob, jimž hrozí nebezpečí, a tak doplnit, avšak nikoli ovlivnit, již platné nástroje v této oblasti, jako je rámcové rozhodnutí 2008/947/SVV a rámcové rozhodnutí 2009/829/SVV.

(34) Spadá-li rozhodnutí týkající se ochranného opatření do oblasti působnosti nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech [1], nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti [2] nebo Haagské úmluvy z roku 1996 o pravomoci orgánů, použitelném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a spolupráci ve věcech rodičovské zodpovědnosti a opatření k ochraně dětí [3], měly by být uznání a výkon takového rozhodnutí provedeny v souladu s příslušným právním nástrojem.

(35) Členské státy a Komise by případně měly do stávajících vzdělávacích programů a osvětových kampaní zaměřených na ochranu obětí trestných činů zahrnout informace o evropském ochranném příkazu.

(36) Osobní údaje zpracované v rámci provádění této směrnice by měly být chráněny v souladu s rámcovým rozhodnutím Rady 2008/977/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech [4] a se zásadami stanovenými v Úmluvě Rady Evropy z roku 1981 o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat.

[1] Úř. věst. L 12, 16.1.2001, s. 1.
[2] Úř. věst. L 338, 23.12.2003, s. 1.
[3] Úř. věst. L 48, 21.2.2003, s. 3.
[4] Úř. věst. L 350, 30.12.2008, s. 60.

(37) Tato směrnice by měla dodržovat základní práva, jak jsou zaručena v Listině základních práv Evropské unie a v Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, v souladu s článkem 6 Smlouvy o EU.

(38) Členské státy se vyzývají, aby při provádění této směrnice zohlednily práva a zásady zakotvené v Úmluvě Organizace spojených národů z roku 1979 o odstranění všech forem diskriminace žen.

(39) Jelikož cíle této směrnice, totiž ochrany osob, jimž hrozí nebezpečí, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu jeho rozsahu a možných účinků lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(40) V souladu s článkem 3 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, oznámilo Spojené království své přání účastnit se přijímání a používání této směrnice.

(41) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a Smlouvě o fungování EU, a aniž je dotčen článek 4 tohoto protokolu, se Irsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro něj není závazná ani použitelná.

(42) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro něj není závazná ani použitelná.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Cíl

Tato směrnice stanoví pravidla umožňující justičnímu nebo rovnocennému orgánu ve členském státě, v němž bylo přijato ochranné opatření s cílem ochrany osoby před trestným činem jiné osoby, jenž může ohrozit její život, tělesnou nebo duševní integritu, důstojnost, osobní svobodu nebo sexuální integritu, vydat evropský ochranný příkaz umožňující příslušnému orgánu v jiném členském státě pokračovat v ochraně této osoby na území tohoto jiného členského státu, v důsledku spáchání trestného činu nebo údajného spáchání trestného činu podle vnitrostátního práva vydávajícího státu.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1) „evropským ochranným příkazem“ rozhodnutí přijaté justičním nebo rovnocenným orgánem členského státu v souvislosti s ochranným opatřením, na jehož základě justiční či rovnocenný orgán jiného členského státu přijme jakékoli vhodné opatření nebo jakákoliv vhodná opatření podle svého vnitrostátního práva s cílem pokračovat v ochraně chráněné osoby;

2) „ochranným opatřením“ rozhodnutí v trestních věcech přijaté vydávajícím státem v souladu s jeho vnitrostátním právem hmotným i procesním, jímž se osobě, která představuje nebezpečí, ukládá jeden nebo více zákazů nebo omezení uvedených v článku 5 za účelem ochrany chráněné osoby před trestným činem, který může ohrozit její život, tělesnou nebo duševní integritu, důstojnost, osobní svobodu nebo sexuální integritu;

3) „chráněnou osobou“ fyzická osoba, která je předmětem ochrany vyplývající z ochranného opatření přijatého vydávajícím státem;

4) „osobou, která představuje nebezpečí“, fyzická osoba, jíž byl uložen jeden nebo více zákazů nebo omezení uvedených v článku 5;

5) „vydávajícím státem“ členský stát, v němž bylo přijato ochranné opatření, na jehož podkladě byl vydán evropský ochranný příkaz;

6) „vykonávajícím státem“ členský stát, kterému byl evropský ochranný příkaz předán za účelem jeho uznání;

7) „státem dohledu“ členský stát, jemuž byl postoupen rozsudek ve smyslu článku 2 rámcového rozhodnutí 2008/947/SVV nebo rozhodnutí o opatřeních dohledu ve smyslu článku 4 rámcového rozhodnutí 2009/829/SVV.

Článek 3

Stanovení příslušných orgánů

1. Každý členský stát informuje Komisi, který justiční či rovnocenný orgán nebo orgány jsou podle jeho vnitrostátního práva příslušné vydávat a uznávat evropský ochranný příkaz v souladu s touto směrnicí, je-li daný členský stát vydávajícím nebo vykonávajícím státem.

2. Komise zpřístupní obdržené informace všem členským státům. Členské státy informují Komisi o veškerých změnách informací uvedených v odstavci 1.

Článek 4

Účast ústředního orgánu

1. Každý členský stát může určit ústřední orgán nebo více ústředních orgánů, dovoluje-li to jeho právní systém, které budou nápomocny příslušným orgánům.

2. Členský stát může, je-li to nezbytné kvůli organizaci jeho vnitřního justičního systému, přenést na svůj ústřední orgán nebo orgány odpovědnost za administrativní doručení a převzetí evropského ochranného příkazu a za veškerý další související úřední písemný styk. V důsledku toho lze veškerou komunikaci, konzultace, výměny informací, dotazy a oznámení mezi příslušnými orgány řešit případně za pomoci určeného ústředního orgánu nebo orgánů dotčeného členského státu.

3. Členský stát, který hodlá využít možností uvedených v tomto článku, sdělí Komisi informace o určeném ústředním orgánu nebo orgánech. Tyto údaje jsou závazné pro všechny orgány vydávajícího státu.

Článek 5

Nezbytnost existence ochranného opatření podle vnitrostátního práva

Evropský ochranný příkaz lze vydat pouze tehdy, pokud bylo ve vydávajícím státě již přijato ochranné opatření ukládající osobě, která představuje nebezpečí, jeden nebo více z těchto zákazů nebo omezení:

a) zákaz vstupu do určitých lokalit, míst nebo vymezených oblastí, kde chráněná osoba pobývá nebo které navštěvuje;

b) zákaz nebo omezení kontaktů, v jakékoli formě, s chráněnou osobou, včetně kontaktů prostřednictvím telefonu, elektronické či běžné pošty, faxem či jakýmikoli jinými prostředky; nebo

c) zákaz nebo omezení týkající se přiblížení se chráněné osobě blíže než na předepsanou vzdálenost.

Článek 6

Vydání evropského ochranného příkazu

1. Evropský ochranný příkaz může být vydán, pokud se chráněná osoba rozhodne pobývat, nebo již pobývá, v jiném členském státě, nebo pokud se chráněná osoba rozhodne se zdržovat, nebo se již zdržuje v jiném členském státě. Při rozhodování o vydání evropského ochranného příkazu zohlední příslušný orgán ve vydávajícím státě mimo jiné dobu či doby, po které se chráněná osoba hodlá zdržovat ve vydávajícím státě, a závažnost potřeby ochrany.

2. Justiční či rovnocenný orgán vydávajícího státu může vydat evropský ochranný příkaz pouze na žádost chráněné osoby a po ověření, že ochranné opatření splňuje požadavky stanovené v článku 5.

3. Chráněná osoba může podat žádost o vydání evropského ochranného příkazu buď příslušnému orgánu vydávajícího státu, nebo příslušnému orgánu vykonávajícího státu. Jestliže se žádost podává ve vykonávajícím státě, předá tamní příslušný orgán tuto žádost co nejdříve příslušnému orgánu vydávajícího státu.

4. Před vydáním evropského ochranného příkazu má osoba, která představuje nebezpečí, právo být slyšena a právo podat opravný prostředek proti ochrannému opatření, pokud se jí těchto práv nedostalo během řízení, jehož výsledkem bylo přijetí ochranného opatření.

5. Pokud příslušný orgán přijme ochranné opatření obsahující jeden nebo více zákazů nebo omezení uvedených v článku 5, uvědomí jakýmkoli vhodným způsobem v souladu s postupy podle svého vnitrostátního práva chráněnou osobu o možnosti požádat o evropský ochranný příkaz, pokud se tato osoba rozhodne odejít do jiného členského státu, a o základních podmínkách pro podání takové žádosti. Tento orgán chráněné osobě poradí, aby žádost podala ještě předtím, než opustí území vydávajícího státu.

6. Má-li chráněná osoba opatrovníka nebo zástupce, může tento opatrovník nebo zástupce podat žádost uvedenou v odstavcích 2 a 3 jménem chráněné osoby.

7. Je-li žádost o vydání evropského ochranného příkazu zamítnuta, informuje příslušný orgán vydávajícího státu chráněnou osobu o jakýchkoli použitelných opravných prostředcích proti takovému rozhodnutí, které jsou dostupné podle jeho vnitrostátního práva.

Článek 7

Forma a obsah evropského ochranného příkazu

Evropský ochranný příkaz se vydává v souladu s formulářem uvedeným v příloze I této směrnice. Musí obsahovat zejména tyto informace:

a) totožnost a státní příslušnost chráněné osoby, jakož i totožnost a státní příslušnost opatrovníka či zástupce, je-li chráněná osoba nezletilá nebo nemá-li způsobilost k právním úkonům;

b) datum, od kterého chráněná osoba hodlá pobývat nebo se zdržovat ve vykonávajícím státě, a doba nebo doby pobytu, jsou-li známy;

c) jméno, adresu, číslo telefonu a faxu a adresu elektronické pošty příslušného orgánu vydávajícího státu;

d) určení (například prostřednictvím čísla a data) právního aktu obsahujícího ochranné opatření, na jehož podkladě byl vydán evropský ochranný příkaz;

e) souhrn skutečností a okolností, které vedly k přijetí ochranného opatření ve vydávajícím státě;

f) zákazy nebo omezení uložené v ochranném opatření, které je základem pro evropský ochranný příkaz, osobě, která představuje nebezpečí, doba jejich trvání a označení sankce, existuje-li, v případě porušení příslušného zákazu nebo omezení;

g) použití technického zařízení, existuje-li, které bylo poskytnuto chráněné osobě nebo osobě, která představuje nebezpečí, jakožto prostředek k posílení ochranného opatření;

h) totožnost a státní příslušnost osoby, která představuje nebezpečí, jakož i její kontaktní údaje;

i) skutečnost, zda byla chráněné osobě nebo osobě, která představuje nebezpečí, poskytnuta bezplatná právní pomoc ve vydávajícím státě, pokud je tato skutečnost známa příslušnému orgánu vydávajícího státu bez dalšího zjišťování;

j) v případě potřeby popis dalších okolností, které by mohly mít vliv na posouzení nebezpečí, jemuž je chráněná osoba vystavena;

k) výslovné uvedení případné skutečnosti, že rozsudek ve smyslu článku 2 rámcového rozhodnutí 2008/947/SVV nebo rozhodnutí o opatřeních dohledu ve smyslu článku 4 rámcového rozhodnutí 2009/829/SVV již byly postoupeny státu dohledu, je-li odlišný od státu vykonání evropského ochranného příkazu, a určení orgánu uvedeného státu příslušného pro výkon tohoto rozsudku nebo rozhodnutí.

Článek 8

Postup předávání

1. Předává-li příslušný orgán vydávajícího státu příslušnému orgánu vykonávajícího státu evropský ochranný příkaz, učiní tak jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu, aby se mohl příslušný orgán vykonávajícího státu přesvědčit o jeho pravosti. Veškerý úřední styk rovněž probíhá přímo mezi těmito příslušnými orgány.

2. Není-li příslušnému orgánu ve vykonávajícím státě nebo vydávajícím státě znám příslušný orgán ve druhém státě, provede tento orgán za účelem získání nezbytných informací všechna příslušná šetření, a to i prostřednictvím kontaktních míst Evropské soudní sítě podle rozhodnutí Rady 2008/976/SVV ze dne 16. prosince 2008 o Evropské soudní síti [1], národního člena Eurojustu nebo národního koordinačního systému Eurojustu ve svém státě.

3. Není-li orgán vykonávajícího státu, který obdrží evropský ochranný příkaz, příslušný k jeho uznání, postoupí jej z úřední povinnosti příslušnému orgánu a neprodleně o tom uvědomí příslušný orgán vydávajícího státu jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu.

Článek 9

Opatření ve vykonávajícím státě

1. Příslušný orgán vykonávajícího státu neprodleně po obdržení evropského ochranného příkazu předaného v souladu s článkem 8 tento příkaz uzná a přijme rozhodnutí o přijetí jakéhokoli opatření, které by bylo podle jeho vnitrostátního práva v obdobném případě dostupné, aby zajistil ochranu chráněné osoby, pokud se nerozhodne uplatnit některý z důvodů pro odmítnutí uznání stanovených v článku 10. V souladu se svým vnitrostátním právem může vykonávající stát použít opatření trestněprávní, správní nebo občanskoprávní povahy.

[1] Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 130.

2. Opatření přijaté příslušným orgánem vykonávajícího státu podle odstavce 1 a jakékoli jiné opatření přijaté na základě následného rozhodnutí podle článku 11 musí v co největší možné míře odpovídat ochrannému opatření přijatému ve vydávajícím státě.

3. Příslušný orgán vykonávajícího státu uvědomí osobu, která představuje nebezpečí, příslušný orgán vydávajícího státu a chráněnou osobu o jakýchkoli opatřeních přijatých podle odstavce 1 a také o možných právních důsledcích porušení takového opatření, jak jsou stanoveny ve vnitrostátním právu a v čl. 11 odst. 2. Adresa nebo jiné kontaktní údaje týkající se chráněné osoby nesmějí být prozrazeny osobě, která představuje nebezpečí, pokud tyto údaje nejsou nezbytné v zájmu vykonání opatření přijatého podle odstavce 1.

4. Pokud se příslušný orgán vykonávajícího státu domnívá, že informace předané spolu s evropským ochranným příkazem podle článku 7 jsou neúplné, neprodleně o tom uvědomí příslušný orgán vydávajícího státu jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu a stanoví mu přiměřenou lhůtu k poskytnutí chybějících informací.

Článek 10

Důvody pro neuznání evropského ochranného příkazu

1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznat evropský ochranný příkaz za těchto okolností:

a) evropský ochranný příkaz není úplný nebo nebyl doplněn ve lhůtě stanovené příslušným orgánem vykonávajícího státu;

b) nebyly dodrženy požadavky stanovené v článku 5;

c) ochranné opatření se vztahuje na čin, který není trestným činem podle práva vykonávajícího státu;

d) ochrana vyplývá z výkonu trestu nebo opatření, na něž se podle práva vykonávajícího státu vztahuje amnestie, a týká se činu nebo jednání spadajícího podle tohoto práva do jeho pravomoci;

e) podle práva vykonávajícího státu se osobě, která představuje nebezpečí, přiznává imunita, což znemožňuje přijmout opatření na základě evropského ochranného příkazu;

f) trestní stíhání osoby, která představuje nebezpečí z důvodu činu nebo jednání, v souvislosti s nímž bylo přijato ochranné opatření, je podle práva vykonávajícího státu promlčeno, pokud daný čin nebo jednání spadá podle vnitrostátního práva tohoto státu do jeho pravomoci;

g) uznání evropského ochranného příkazu by porušilo zásadu *ne bis in idem*;

h) podle práva vykonávajícího státu nemůže být osoba, která představuje nebezpečí, z důvodu svého věku trestně odpovědná za čin nebo jednání, pro něž bylo přijato ochranné opatření;

i) ochranné opatření se týká trestného činu, který je podle práva vykonávajícího státu považován za trestný čin, který byl zcela nebo z podstatné zčásti spáchán na jeho území.

2. Pokud příslušný orgán vykonávajícího státu z jednoho z důvodů uvedených v odstavci 1 odmítne uznat evropský ochranný příkaz:

a) neprodleně uvědomí o tomto odmítnutí a souvisejících důvodech vydávající stát a chráněnou osobu;

b) v případě potřeby uvědomí chráněnou osobu o možnosti požádat o přijetí ochranného opatření v souladu s jeho vnitrostátní právem;

c) případně informuje chráněnou osobu o jakýchkoli použitelných opravných prostředcích proti takovému rozhodnutí, které jsou dostupné podle jeho vnitrostátního práva.

Článek 11

Rozhodné právo a příslušnost ve vykonávajícím státě

1. Vykonávající stát je příslušný přijímat a vykonávat opatření v tomto státě po uznání evropského ochranného příkazu. Při přijímání a výkonu rozhodnutí podle čl. 9 odst. 1 se uplatňuje právo vykonávajícího státu, včetně pravidel týkajících se opravných prostředků proti rozhodnutím přijatým ve vykonávajícím státě v souvislosti s evropským ochranným příkazem.

2. V případě porušení jednoho nebo více opatření, která vykonávající stát přijal po uznání evropského ochranného příkazu, je příslušný orgán vykonávajícího státu na základě odstavce 1 příslušný k:

a) uložení trestů a přijetí jakéhokoli jiného opatření v důsledku porušení daného opatření, pokud toto porušení představuje podle právních předpisů vykonávajícího státu trestný čin;

b) přijetí rozhodnutí jiné než trestněprávní povahy v souvislosti s porušením opatření;

c) přijetí jakéhokoli naléhavého a předběžného opatření za účelem ukončení porušování opatření, případně v očekávání následného rozhodnutí ze strany vydávajícího státu.

3. Pokud na vnitrostátní úrovni neexistuje žádné opatření, které by mohlo být v obdobném případě přijato ve vykonávajícím státě, podá příslušný orgán vykonávajícího státu příslušnému orgánu vydávajícího státu zprávu o jakémkoli porušení ochranného opatření uvedeného v evropském ochranném příkazu, které je mu známo.

Článek 12

Oznámení v případě porušení

Příslušný orgán vykonávajícího státu oznámí příslušnému orgánu vydávajícího státu nebo státu dohledu jakékoli porušení opatření přijatých na základě evropského ochranného příkazu. Pro oznámení se použije jednotný formulář obsažený v příloze II.

Článek 13

Příslušnost ve vydávajícím státě

1. Příslušný orgán vydávajícího státu má výlučnou příslušnost k přijímání rozhodnutí týkajících se:

a) obnovení, přezkumu, změny, zrušení a odvolání ochranného opatření a následně i evropského ochranného příkazu;

b) uložení opatření spojeného s odnětím svobody v důsledku zrušení ochranného opatření za předpokladu, že se ochranné opatření uplatňovalo na základě rozsudku ve smyslu článku 2 rámcového rozhodnutí 2008/947/SVV nebo na základě rozhodnutí o opatřeních dohledu ve smyslu článku 4 rámcového rozhodnutí 2009/829/SVV.

2. Na rozhodnutí přijatá podle odstavce 1 se použije právo vydávajícího státu.

3. Pokud rozsudek ve smyslu článku 2 rámcového rozhodnutí 2008/947/SVV nebo rozhodnutí o opatřeních dohledu ve smyslu článku 4 rámcového rozhodnutí 2009/829/SVV byly jinému členskému státu již postoupeny, nebo jsou-li postoupeny po vydání evropského ochranného příkazu, následná rozhodnutí, jak stanovují uvedená rámcová rozhodnutí, se přijímají v souladu s příslušnými ustanoveními uvedených rámcových rozhodnutí.

4. Je-li ochranné opatření součástí rozsudku ve smyslu článku 2 rámcového rozhodnutí 2008/947/SVV, který byl po vydání evropského ochranného příkazu postoupen nebo je postupován do jiného členského státu, a příslušný orgán státu dohledu přijal další rozhodnutí týkající se povinností a příkazů obsažených v ochranném opatření v souladu se článkem 14 uvedeného rámcového rozhodnutí, příslušný orgán vydávajícího státu na tomto základě ochranný příkaz přiměřeně obnoví, přezkoumá, změní, zruší nebo odvolá.

5. Příslušný orgán vydávajícího státu neprodleně informuje příslušný orgán vykonávajícího státu o jakémkoli rozhodnutí přijatém v souladu s odstavci 1 nebo 4.

6. Pokud příslušný orgán vydávajícího státu zrušil nebo odvolal evropský ochranný příkaz v souladu s odst. 1 písm. a) nebo odstavcem 4, přeruší příslušný orgán vykonávajícího státu opatření přijatá v souladu s čl. 9 odst. 1, jakmile je o této skutečnosti náležitě informován příslušným orgánem vydávajícího státu.

7. Pokud příslušný orgán vydávajícího státu pozměnil evropský ochranný příkaz v souladu s odst. 1 písm. a) nebo odstavcem 4, příslušný orgán vykonávajícího státu případně:

a) v souladu s článkem 9 změní opatření přijatá na základě evropského ochranného příkazu nebo

b) odmítne vykonat pozměněný zákaz nebo omezení, pokud nespadá mezi druhy zákazů nebo omezení uvedené v článku 5 nebo pokud jsou informace předávané spolu s evropským ochranným příkazem podle článku 7 neúplné, nebo nebyly doplněny ve lhůtě stanovené příslušným orgánem vykonávajícího státu v souladu s čl. 9 odst. 4.

Článek 14

Důvody pro přerušení opatření přijatých na základě evropského ochranného příkazu

1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může přerušit opatření přijatá při výkonu evropského ochranného příkazu:

a) existují-li jednoznačné informace o tom, že chráněná osoba nepobývá ani se nezdržuje na území vykonávajícího státu nebo že toto území definitivně opustila;

b) pokud v souladu s vnitrostátním právem uplynula maximální doba trvání opatření přijatých při výkonu evropského ochranného příkazu;

c) v případě uvedeném v čl. 13 odst. 7 písm. b) nebo

d) jsou-li rozsudek ve smyslu článku 2 rámcového rozhodnutí 2008/947/SVV nebo rozhodnutí o opatřeních dohledu ve smyslu článku 4 rámcového rozhodnutí 2009/829/SVV postoupeny vykonávajícímu státu po uznání evropského ochranného příkazu.

2. Příslušný orgán vykonávajícího státu o tomto rozhodnutí neprodleně informuje příslušný orgán vydávajícího státu a pokud možno i chráněnou osobu.

3. Příslušný orgán vykonávajícího státu může před přerušením opatření podle odst. 1 písm. b) vyzvat příslušný orgán vydávajícího státu, aby poskytl informace o tom, zda je za okolností daného případu stále nezbytná ochrana stanovená v evropském ochranném příkazu. Příslušný orgán vydávajícího státu na tuto výzvu neprodleně odpoví.

Článek 15

Priorita při uznávání evropského ochranného příkazu

Uznání evropského ochranného příkazu má stejnou prioritu, jakou by mělo v obdobném případě poskytnutí ochrany na základě vnitrostátního práva, a to s ohledem na konkrétní okolnosti případu včetně naléhavosti, předpokládané datum příjezdu chráněné osoby na území vykonávajícího státu a pokud možno s ohledem na míru ohrožení chráněné osoby.

Článek 16

Konzultace mezi příslušnými orgány

Příslušné orgány vydávajícího státu a vykonávajícího státu se mohou případně navzájem konzultovat, aby usnadnily plynulé a účinné uplatňování této směrnice.

Článek 17

Jazyky

1. Evropský ochranný příkaz musí být příslušným orgánem vydávajícího státu přeložen do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků vykonávajícího státu.

2. Příslušný orgán vykonávajícího státu přeloží do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků vydávajícího státu formulář uvedený v článku 12.

3. Každý členský stát může v okamžiku přijetí této směrnice nebo později uvést v prohlášení, které uloží u Komise, že přijme překlad do jednoho nebo více dalších úředních jazyků Unie.

Článek 18

Náklady

Náklady vyplývající z uplatňování této směrnice, s výjimkou nákladů vzniklých výlučně na území vydávajícího státu, nese v souladu se svým vnitrostátním právem vykonávající stát.

Článek 19

Vztah k jiným dohodám a ujednáním

1. Členské státy mohou nadále uplatňovat dvoustranné nebo mnohostranné dohody nebo ujednání platné v okamžiku vstupu této směrnice v platnost, pokud tyto dohody nebo ujednání umožňují prohloubit nebo rozšířit cíle této směrnice a pokud pomáhají dále zjednodušit nebo usnadnit postupy pro přijímání ochranných opatření.

2. Členské státy mohou uzavírat dvoustranné nebo mnohostranné dohody nebo ujednání po vstupu této směrnice v platnost, pokud tyto dohody nebo ujednání umožňují prohloubit nebo rozšířit cíle této směrnice a pokud pomáhají zjednodušit nebo usnadnit postupy pro přijímání ochranných opatření.

3. Do 11. dubna 2012 oznámí členské státy Komisi stávající dohody a ujednání uvedené v odstavci 1, které si přejí nadále uplatňovat. Členské státy Komisi rovněž oznámí všechny nové dohody nebo ujednání podle odstavce 2 do tří měsíců od jejich podpisu.

Článek 20

Vztah k jiným nástrojům

1. Touto směrnicí není dotčeno uplatňování nařízení (ES) č. 44/2001, nařízení (ES) č. 2201/2003, Haagské úmluvy z roku 1996 o pravomoci orgánů, použitelném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a spolupráci ve věcech rodičovské zodpovědnosti a opatření k ochraně dětí, nebo Haagské úmluvy z roku 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí.

2. Touto směrnicí není dotčeno uplatňování rámcového rozhodnutí 2008/947/SVV nebo rámcového rozhodnutí 2009/829/SVV.

Článek 21

Provádění

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 11. ledna 2015. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 22

Shromažďování údajů

Členské státy v zájmu snazšího hodnocení uplatňování této směrnice předávají Komisi příslušné údaje týkající se uplatňování vnitrostátních postupů ve věci evropského ochranného příkazu, a to alespoň počet žádostí o vydání evropského ochranného příkazu a počet vydaných nebo uznaných příkazů.

Článek 23

Přezkum

Do 11. ledna 2016 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice. K uvedené zprávě se případně připojí legislativní návrhy.

Článek 24

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 25

Určení

Tato směrnice je určena členským státům v souladu se Smlouvami

Ve Štrasburku dne 13. prosince 2011.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
J. BUZEK	M. SZPUNAR

PŘÍLOHA I

EVROPSKÝ OCHRANNÝ PŘÍKAZ

podle článku 7

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2011/99/EU ZE DNE 13. PROSINCE 2011 O EVROPSKÉM OCHRANNÉM PŘÍKAZU

K informacím obsaženým v tomto formuláři je třeba přistupovat jako k důvěrným

Vydávající stát:

Vykonávající stát:

a) Údaje o chráněné osobě:

Příjmení:

Jméno (jména):

Případné rodné nebo dřívější příjmení:

Pohlaví:

Státní příslušnost:

Identifikační číslo nebo číslo sociálního zabezpečení (je-li k dispozici):

Datum narození:

Místo narození:

Adresy/místa pobytu:

— ve vydávajícím státě:

— ve vykonávajícím státě:

— jinde:

Jazyk nebo jazyky, kterým dotyčná osoba rozumí (jsou-li známy):

Byla chráněné osobě poskytnuta bezplatná právní pomoc ve vydávajícím státě (je-li tato informace známa bez dalšího zjišťování)?

☐ Ano.

☐ Ne.

☐ Není známo.

Je-li chráněná osoba nezletilá nebo nemá-li způsobilost k právním úkonům, údaje o jejím opatrovníku nebo zástupci:

Příjmení:

Jméno (jména):

Případné rodné nebo dřívější příjmení:

Pohlaví:

Státní příslušnost:

Úřední adresa/adresa:

b) Chráněná osoba se rozhodla pobývat nebo již pobývá ve vykonávajícím státě, nebo se rozhodla zdržovat se nebo se již zdržuje ve vykonávajícím státě.

Datum, od kterého hodlá chráněná osoba pobývat nebo se zdržovat ve vykonávajícím státě (je-li známo):

Doba/doby, po kterou/které se v tomto státě hodlá zdržovat/zdržuje (je-li známo):

c) Byla chráněné osobě nebo osobě, která představuje nebezpečí, poskytnuta technická zařízení pro výkon ochranného opatření?

☐ Ano; uveďte prosím krátký souhrn použitých zařízení:

☐ Ne.

d) Příslušný orgán, jenž vydal evropský ochranný příkaz:

Úřední název:

Úplná adresa:

Tel.: (číslo země) (národní směrové číslo) (číslo)

Fax: (číslo země) (národní směrové číslo) (číslo)

Údaje o kontaktní osobě (kontaktních osobách):

Příjmení:

Jméno (jména):

Zastávané místo (titul / funkční zařazení):

Tel.: (číslo země) (národní směrové číslo) (číslo)

Fax: (číslo země) (národní směrové číslo) (číslo)

E-mailová adresa (je-li k dispozici):

Jazyky, v nichž je možné komunikovat:

e) Určení ochranného opatření, na jehož podkladě byl vydán evropský ochranný příkaz:

Ochranné opatření bylo přijato dne (datum: DD-MM-RRRR):

Ochranné opatření je vykonatelné ode dne (datum: DD-MM-RRRR):

Spisová značka ochranného opatření (je-li k dispozici):

Orgán, který přijal ochranné opatření:

f) Shrnutí skutkového stavu a popis okolností, včetně případné klasifikace příslušného protiprávního jednání, jež vedly k uložení ochranného opatření uvedeného v písmenu e):

g) Údaje o zákazech nebo omezeních uložených ochranným opatřením osobě, která představuje nebezpečí:

— povaha zákazu (zákazů) nebo omezení: (může být zaškrtnuto více políček):

☐ zákaz vstupu do určitých lokalit, míst nebo vymezených oblastí, kde chráněná osoba pobývá nebo které navštěvuje;

— jestliže jste zaškrtli toto políčko, uveďte prosím přesně, do kterých lokalit, míst nebo vymezených oblastí je osobě, která představuje nebezpečí, zakázán vstup:

☐ zákaz nebo omezení kontaktů, v jakékoli formě, s chráněnou osobou, včetně kontaktů prostřednictvím telefonu, elektronické či běžné pošty, faxem či jakýmikoli jinými prostředky;

— jestliže jste zaškrtli toto políčko, uveďte prosím všechny příslušné podrobnosti:

☐ zákaz nebo omezení týkající se přiblížení se chráněné osobě blíže než na předepsanou vzdálenost;

— jestliže jste zaškrtli toto políčko, uveďte prosím přesně vzdálenost, již musí osoba, která představuje nebezpečí, vůči chráněné osobě dodržovat:

— uveďte prosím dobu, po kterou jsou osobě, která představuje nebezpečí, výše uvedené zákazy nebo omezení uloženy:

— údaj o případné sankci v případě porušení tohoto zákazu nebo omezení:

h) Údaje o osobě, která představuje nebezpečí a jíž byly uloženy zákaz (zákazy) nebo omezení uvedené v písmenu g):

Příjmení:

Jméno (jména):

Případné rodné nebo dřívější příjmení:

Případné pseudonymy:

Pohlaví:

Státní příslušnost:

Identifikační číslo nebo číslo sociálního zabezpečení (je-li k dispozici):

Datum narození:

Místo narození:

Adresy/místa pobytu:

— ve vydávajícím státě:

— ve vykonávajícím státě:

— jinde:

Jazyk nebo jazyky, kterým dotyčná osoba rozumí (jsou-li známy):

Uveďte tyto údaje, jsou-li k dispozici:

— Druh a číslo dokladu (dokladů) totožnosti osoby (průkaz totožnosti, cestovní pas):

Byla osobě, která představuje nebezpečí, poskytnuta bezplatná právní pomoc ve vydávajícím státě (je-li tato informace známa bez dalšího zjišťování)?

☐ Ano.

☐ Ne.

☐ Není známo.

i) Jiné okolnosti, jež by mohly mít vliv na posouzení nebezpečí, které by mohlo chráněné osobě hrozit (nepovinné údaje):

j) Další užitečné informace (např., jsou-li k dispozici a jsou-li zapotřebí, informace o jiných státech, v nichž byla v minulosti přijata ochranná opatření v souvislosti s toutéž chráněnou osobou):

k) Prosím doplňte:

☐ rozsudek ve smyslu článku 2 rámcového rozhodnutí 2008/947/SVV již byl postoupen jinému členskému státu

— jestliže jste zaškrtli toto políčko, uveďte prosím kontaktní údaje příslušného orgánu, jemuž byl rozsudek předán:

☐ rozhodnutí o opatřeních dohledu ve smyslu článku 4 rámcového rozhodnutí 2009/829/SVV bylo již postoupeno jinému členskému státu

— jestliže jste zaškrtli toto políčko, uveďte prosím kontaktní údaje příslušného orgánu, jemuž bylo rozhodnutí o opatřeních dohledu předáno:

Podpis orgánu vydávajícího evropský ochranný příkaz nebo jeho zástupce, kterým se potvrzuje správnost obsahu příkazu:

Jméno:

Zastávané místo (titul/funkční zařazení):

Datum:

Spisová značka (je-li k dispozici):

(Popřípadě) Úřední razítko:

PŘÍLOHA II

FORMULÁŘ

podle článku 12

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2011/99/EU ZE DNE 13. PROSINCE 2011 O EVROPSKÉM OCHRANNÉM PŘÍKAZU

OZNÁMENÍ O PORUŠENÍ OPATŘENÍ PŘIJATÉHO NA ZÁKLADĚ EVROPSKÉHO OCHRANNÉHO PŘÍKAZU

K informacím obsaženým v tomto formuláři je třeba přistupovat jako k důvěrným.

a) Údaje o totožnosti osoby, která představuje nebezpečí: Příjmení: Jméno (jména): Případné rodné nebo dřívejší příjmení: Prřpadné pseudonymy: Pohlaví: Státní příslušnost: Identifikační číslo nebo číslo sociálního zabezpečení (je-li k dispozici): Datum narození: Místo narození: Adresa: Jazyk nebo jazyky, kterým dotyčná osoba rozumí (jsou-li známy):
b) Údaje o totožnosti chráněné osoby: Příjmení: Jméno (jména): Případné rodné nebo dřívejší příjmení: Pohlaví: Státní příslušnost: Datum narození: Místo narození: Adresa: Jazyk nebo jazyky, kterým dotyčná osoba rozumí (jsou-li známy):
c) Údaje o evropském ochranném příkazu: Příkaz byl vydán dne: Spisová značka (je-li k dispozici): Orgán, který vydal příkaz: Úřední název: Adresa:

d) Údaje o orgánu, pokud existuje, příslušném pro výkon ochranného opatření, jež bylo přijato ve vykonávajícím státě v souladu s evropským ochranným příkazem:

Úřední název orgánu:

Jméno kontaktní osoby:

Zastávané místo (titul/funkční zařazení):

Adresa:

Tel.: (číslo země) (národní směrové číslo) (číslo)

Fax: (číslo země) (národní směrové číslo) (číslo)

E-mailová adresa:

Jazyky, v nichž je možné komunikovat:

e) Porušení zákazu (zákazů) nebo omezení uložených příslušnými orgány vykonávajícího státu po uznání evropského ochranného příkazu nebo další zjištění, která by mohla vést k přijetí jakéhokoli následného rozhodnutí:

Porušení se týká tohoto zákazu (těchto zákazů) nebo omezení (může být zaškrtnuto více políček):

☐ zákaz vstupu do určitých lokalit, míst nebo vymezených oblastí, kde chráněná osoba pobývá nebo které navštěvuje;

☐ zákaz nebo omezení kontaktů, v jakékoli formě, s chráněnou osobou, včetně kontaktů prostřednictvím telefonu, elektronické či běžné pošty, faxem či jakýmikoli jinými prostředky;

☐ zákaz nebo omezení týkající se přiblížení se chráněné osobě blíže než na předepsanou vzdálenost;

☐ jakékoli jiné opatření, které odpovídá ochrannému opatření na základě evropského ochranného příkazu a které přijaly příslušné orgány vykonávajícího státu po uznání evropského ochranného příkazu

Popis porušení povinnosti (místo, čas a bližší okolnosti):

V souladu s čl. 11 odst. 2:

— opatření přijatá ve vykonávajícím státě v důsledku porušení povinnosti:

— možný právní důsledek porušení povinnosti ve vykonávajícím státě:

Další zjištění, která by mohla vést k přijetí jakéhokoliv následného rozhodnutí

Popis zjištění

f) Kontaktní údaje o osobě, na kterou je možné se obrátit v případě potřeby dalších informací o porušení opatření dohledu:

Příjmení:

Jméno (jména):

Adresa:

Tel.: (číslo země) (národní směrové číslo) (číslo)

Fax: (číslo země) (národní směrové číslo) (číslo)

E-mailová adresa:

Jazyky, v nichž je možné komunikovat:

Podpis orgánu vydávajícího formulář nebo jeho zástupce, kterým se potvrzuje správnost obsahu formuláře:

Jméno:

Zastávané místo (titul/funkční zařazení):

Datum:

(Popřípadě) Úřední razítko: